

Karel Čapek Libuši Solperové

V Praze, dne 21. 12. 1909

Kdybyste nyní se mnou mluvila, našla byste v mých slovech mnoho lásky, jež by dojímal Vás i mne, a slyšela byste všechno to důvěrné a sdílné, co Vám vždycky potřebuji říkati. S láskou a radostí bych Vás vezl do Nové Anglie a obydli bych Vámi jiný, krásnější a teplejší pokoj než onen chodbovitý ve Vídni, do kterého jsme přesadili své největší důvěrnosti. Budiž! Ale nyní živě cítím Vaši jistou vzdálenost, jež mne nutí uvažovati. My darling, Anglie je daleko jako nebe a i Vídeň, Vielliebchen, je daleko a to nejbližší, co jest, je asi volba mezi jistou podmínkou a jistou výhodou; nyní dejte pozor. Snad (nevím to) tato podmínka by vážala Vaši svobodu a mou čestnost; snad tato podmínka, před kterou jste postavena, by znamenala určité rozhodnutí, jehož nemohu připustiti; Vy víte, co tím myslím. V tom případě nemohu než opakovati to, co jsem Vám říkal v poslední chvíli; jsem-li u Vás autoritou, vkládám do této rady sílu rozkazu; nejsem-li jí, vkládám do své rady sílu prosby; a v obojím případě vkládám do ní sílu bolesti, která je s ní spojena. Uvažujte dobře, drahá, v zájmu svém i mém. – Lituji, že dárek, který jsem Vám slíbil, nemůže býti tak brzy hotov a dán Vám do rukou dříve než po Vašem příjezdu; odpust'te mi to. – Očekávám od Vás dopis, kde nezapomeňte psát o podmínce, jež Vám už asi byla položena; dej bůh, aby to nebyla ta, které se bojím a před kterou Vás musím zrazovati. Buďte nyní šťastna a vraťte se stejnou láskou ke mně. S rukypolíbením

KJČ

Milostivé paní vyřid'te uctivé blahopřání a políbení ruky.